

Aşık Olunca Herşey Oluyor İnsan

– YuReKiKLiMi · 03 Şubat 2013

Mavinin,

Siyah tonunda kadeh kırdınız mı hiç ?

Ben kırdım.

Üstelik sayısızkere.

Peki özlemle girip hasretle çıktığınız kapının ardında kaldınız mı ?

Ben kaldım.

Bu yüzdendir ki o günden beri Eylül kokar her yanı, yaprak düşmeden gözlerim üşür önce.

İnsanı sevmek yüksek bir makamdı, aşık olduğunu sevmek ise şişenin dibinde intihardı ve ben imkansız adam etmek istedim; adamlıktan çıktım.

Ağustos henüz yüzünü asmaya başlamıştı; güllere küseceğimi bilmeden yetiştirme telaşında olduğum zamanlardı. Üzerimden geçen bulutlara, yanımdan geçen rüzgara kafa tutuyordum.

Gözbebeklerim benden önce büyüyor, dudaklarım kalbimden daha hızlı çarpıyordu. Dilim fikirlerime küs ve ayaklarım yorgunluğuma dış biliyordu.

Siyahın,

Mehtap duruşunda fısıldadınız mı hiç ?

Ben dilsizdim o gece.

Üstelik saatlerce kirpiklerimin nemiyle anlattım arzularımı.

Bir insan yaşamı boyunca kaç kere ağaçtan elma düşerdi?. Ben en kırmızıyımdım bıraktım kendimi boşluğa hesapsız. Tanrım ne kutsal bir ölümdü yaşadığım ve ne büyük mucizeydi sevdiğinin dudakları arasında can vermek.

Aşk mı ?

Evet, evet aşkıttım hemde çok aşkıttım onlarkere yüzlerkere çok aşkıttım, hatta tepeden tırnağa deliler gibi aşkıttım.

Aşık olunca herşey oluyor insan !

Akılsızdım, serseriydim, sorumsuzdum, umursamazdım hatta en büyük aptaldım ama aşkıttım işte.

Piřman mıyım ? Asla ! Üzölüyor muyum ? Evet / zaman zaman.

Sadece

Tek bir isteęim var !

Boğazın siyah sularına, "Sevemedi bizi İstanbul" yazsınlar...

Bölent KAYA

İSTANBUL / 03/02/2013